

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL
Canòlic MINGORANCE CAIRAT
Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, 21 de gener del 2021.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la causa núm. 6000157-2019 seguida per un presumpte delicte menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa.

Són acusats:

P.N.D.S.B., nascut el 16 de maig de 1979 a Barcelos (Braga, Portugal) , fill de J. i de M.L., de nacionalitat portuguesa, amb D.N.I. núm. XXX, el qual no compareix malgrat haver estat degudament citat, i

M.P.C., nascuda el 27 de juny de 1984 a Girona, filla de X. i de M., de nacionalitat espanyola, amb D.N.I. núm. XXX, la qual no compareix malgrat haver estat degudament citada.

Ambdós acusats són defensats pel lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ.

És part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Elisabet PUENTE PEREGRINA.

El Tribunal, de conformitat amb el què disposa l'article 16 e) de la Llei qualificada de la Justícia, designa ponent per a la redacció i execució de la sentència, la magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que en data en data 7 de març del 2019, P.N.D.S.B. i M.P.C., foren controlats per Agents del Servei de Policia, a l'hotel on s'allotjaven, a la vila d'Andorra la Vella, malgrat haver estat ambdós expulsats del Principat, per un període de deu anys, per ordres d'expulsió governatives, dictades en data 18 de

juliol del 2016, pel Ministre d'Affers Socials, Justícia i Interior, les quals els foren degudament i personalment notificades, en data 4 d'agost del 2016.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets com essent constitutius d'un delictes menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa previst i penat a l'article 397 del Codi Penal, del que en són responsables en concepte d'autors, els processats P.N.D.S.B. i M.P.C. i, no concurrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se'ls imposi a cadascun, la pena de multa en la quantia de 2.500 euros i el pagament de les despeses processals causades, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional, justificant la quantia de la multa sol·licitada pels antecedents dels acusats, condemnats per furts amb força al Principat, així com per les activitats per aquells dutes a terme anteriorment al país, on es van allotjar com a mínim en una ocasió en un hotel, marxant sense abonar la factura, per tot el què estima que la pena a imposar, ha de tenir la suficient repercussió econòmica.

RESULTANT TERCER : El lletrat defensor dels acusats, en el seu escrit de qualificació provisional, no es mostra d'acord ni amb l'exposició de fets, ni amb la qualificació jurídica, ni amb la petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal.

Fa constar que no es mostra d'acord amb el fet exposat per l'acusació pública consistent en que l'expulsió administrativa dels seus defensats els fou degudament notificada. Precisa que P.N.D.S.B. i M.P.C. van accedir al país amb l'autobús de línia regular i conclou que no són responsables del delictes de l'article 397 del Codi Penal, per quan és un delictes dolós, i els seus defensats no van incomplir l'ordre d'expulsió administrativa de manera intencionada, per tot el què en demana l'absolució.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional. Precisa que la forma en que els seus defensats van accedir al Principat: amb l'autobús de línia regular, així com la forma en que es van comportar al país: allotjant-se al mateix hotel on tenien un deute pendent i freqüentant diversos locals públics, demostra la seva manca de dol, per molt que se'ls hagi notificat degudament l'ordre d'expulsió definitiva, pel que reitera la seva petició d'absolució.

Subsidiàriament i pel cas de condemna, manifesta que la multa sol·licitada pel Ministeri Fiscal és excessiva i obeeix a una clara finalitat recaptatòria, havent el Ministeri Fiscal fixat el quantum de la mateixa en funció de la quantitat dinerària que els acusats portaven a sobre. Es remet a la jurisprudència dels tribunals en supòsits similars i afegeix que els acusats tenen un fill menor a càrrec, tot precisant que pels fets delictius comesos amb anterioritat, ja han complert la pena que els hi va ser

imposada i que pel deute a hotel invocat també pel Ministeri Fiscal, es tracta d'una qüestió civil que no pot tenir cap incidència en el marc de la present causa, per tot el què demana que la multa imposada no sigui en cap cas superior a 500 €.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats són constitutius d'un delictes menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa tipificat a l'article 397 del Codi Penal, per quan els acusats P.N.D.S.B. i M.P.C., fent cas omís a les ordres d'expulsió governatives, per un període de 10 anys, dictades en data 18 de juliol del 2016 pel Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, entraren novament al Principat en data 6 de març del 2019, amb intenció de quedar-s'hi tres dies, reservant a tal efecte un hotel a la vila d'Andorra la Vella, menyspreant així de forma evident el principi d'autoritat que és la base i essència de la il·licitud de la conducta referida.

CONSIDERANT SEGON: P.N.D.S.B. i M.P.C. són responsables del delictes menor ans indicat, en concepte d'autors, per la seva participació personal i directa en els fets, de conformitat amb el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

Efectivament, malgrat la seva defensa manifesti, en el seu escrit de qualificació provisional, elevat a definitiu en l'acte de la vista oral, que no es mostra d'acord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal quan pretén que l'expulsió administrativa fou degudament notificada als acusats, deixant així entendre que aquells desconeixien l'ordre d'expulsió governativa contra ells dictada en el seu dia, de la prova practicada n'apareix el contrari, per quant obren en autes les ordres de data 18 de juliol del 2016, mitjançant les quals el Ministre d'Afers Socials, Justícia i interior, decidí l'expulsió dels acusats del Principat, per un període de 10 anys (folis 24 a 27). I aquestes ordres, consta que foren degudament i personalment notificades a cadascun dels acusats, el dia 4 d'agost següent, signant P.N.D.S.B. i M.P.C., la corresponent diligència (folis 30 i 31), no podent per tant, pretendre ignorar-ne l'existència.

Altrament, val a dir que en ser controlats per Agents del Servei de Policia, els processats van reconèixer immediatament saber que estaven expulsats, tot al·legant únicament una confusió sobre el termini (foli 15 i declaració de l'agent interventor PO380 en l'acte de la vista oral), negant-se posteriorment a declarar, invocant-se per tant posteriorment, de manera totalment inversemblant i només a efectes exculpatoris, el desconeixement de l'ordre d'expulsió que els fou imposada.

En l'acte de la vista oral, la defensa accepta que l'ordre d'expulsió fou degudament notificada als seus defensats, al·legant però que hi va haver una confusió sobre el termini, semblant invocar per tant, la concurrència d'un error de prohibició – error sobre la il·licitud del fet constitutiu de la infracció - que, segons l'article 15 del Codi Penal, cas de ser invencible, exclou la responsabilitat penal, i cas de ser vencible, la redueix de forma qualificada, de conformitat amb el què disposa l'article 54 del mateix text legal.

En el present cas, no hi ha lloc a apreciar l'error de prohibició, ni invencible o ni tant sols vencible, ja que de la prova practicada n'apareix que les resolucions dictades en data 18 de juliol del 2016 pel Ministre d'Afers Socials, Justícia i interior són perfectament clares sobre el termini d'expulsió, que s'hi indica expressament - deu anys - havent tornat els processats a Andorra quan encara no feia tres anys que n'havien estat expulsats. Així mateix, en les notificacions de dites ordres, que foren com s'ha dit, degudament i personalment efectuades a cadascun dels processats, el dia 4 d'agost següent, signant P.N.D.S.B. i M.P.C. la corresponent diligència (folis 30 i 31) consta clarament i precisament exposat que *"Per resolució de data 18/07/2016 el Ministre d'Afers Socials, Justícia i interior ha acordat la seva expulsió del Principat per un període de deu (10) anys"* i se'ls informa tanmateix del delicte en que incorreran si tornen a Andorra, sense la deguda autorització, abans de que finalitzi el termini d'expulsió, fent-se'ls hi ensems remesa de la corresponent còpia on constava, com s'ha dit, clarament indicat el termini vigent d'expulsió.

De l'anteriorment esmentat, se'n desprèn que els processats van desobeir deliberadament i de manera greu a l'autoritat administrativa, trobant-se per tant perfectament reunits tots els elements constitutius del tipus previst a l'article 397 del Codi Penal.

En res desvirtua l'indicat, el fet que M.P.C. i P.N.D.S.B. hagin entrat en bus de línia regular i hagin tingut fins i tot certa vida social al Principat, freqüentant diversos locals públics, com pretén la seva defensa, ans al contrari, aquest fet corroboraria en tot cas, el seu total menyspreu a l'autoritat administrativa, actuant els acusats com si la mateixa no hagués existit.

CONSIDERANT TERCER: No concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART: De conformitat amb l'anteriorment exposat i el què disposa l'article 56 del Codi Penal, procedeix imposar als processats P.N.D.S.B. i M.P.C., una multa per un import de mil euros (1000 €) a cadascun.

La pena de multa prevista al Codi penal per castigar el delicte previst a l'article 397 del Codi Penal és de fins a sis mil euros. En el present cas, en el que no concorre ni per P.N.D.S.B. ni per M.P.C. cap circumstància agreujant de la responsabilitat penal, el tribunal estima que la quantia de mil euros per cadascun és adequada i proporcionada, tant a la naturalesa i circumstàncies dels fets, com a les circumstàncies personals i capacitat econòmica dels processats, que recordem, foren controlats en possessió de 5.500 € en efectiu, que segons indicaren a l'Agent de Policia i ha confirmat el seu lletrat, duien per fer compres al país, el que permet deduir que tenen recursos econòmics suficients per fer front a la multa imposada, obtenint-se amb dit import, tant la finalitat retributiva com la de prevenció especial i general per a dissuadir, en aquest cas, als acusats de tornar al

Principat, mentre sigui vigent l'ordre d'expulsió administrativa que els afecta.

CONSIDERANT CINQUÈ: Escau així mateix imposar als processats, el pagament solidari de les despeses processals causades, de conformitat amb el què disposen els articles 174, 175.2 i 181.c del Codi de Procediment Penal.

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Tribunal de Corts, en nom del poble andorrà,

DECIU:

- 1) Condemnar P.N.D.S.B. i M.P.C., en rebel·lia processal, com autors d'un delicta menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa, a una pena de multa en la quantia de MIL EUROS (1.000 €) a CADASCUN.
- 2) Imposar a P.N.D.S.B. i M.P.C. el pagament solidari de les despeses processals causades.

Contra aquesta sentència les parts poden interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal, salvat els rebels que poden interposar recurs d'audiència en un termini de quinze dies a comptar del lliurament personal de la còpia de la sentència de conformitat amb el què disposen els articles 247 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta sentència, ho manem i signem.